

Střípky z historie: Ženy Československa včera a dnes - 1921

Oznámení

1921

Lydia Kolátorová

Ženy Československa včera a dnes

Střípky z historie

Ženy Československa včera a dnes

PROJEV MADAME KOLÁTOROVÉ KE SVÝM AMERICKÝM SESTRÁM

Vážené sestry,

je pro mě velkým potěšením a výsadou být konečně mezi americkými sestrami – mezi ženami, o kterých jsem tolik slyšela, tolik četla a které jsem tolik obdivovala.

Je to jen fakt, když prohlásím, že Američanka je více ctěna muži než kterákoli jiná žena na světě.

Zdá se mi, že přístup mužů k ženám v každém národě je takřikajíc teploměrem výšky kultury tohoto národa. Čím vyšší, čím ideálnější je vztah mužů k ženám národa, tím vyšší je jeho kultura.

Ted' se mi zdá, že to není přehánění, nebo jen kompliment ženy z ciziny, když říkám, že americký národ stojí na prvním místě.

Madame Lydia Kolátorová a její manžel František

Vzestupná linie názoru na ženy začíná někde v Orientu, prochází jižní, střední a západní Evropou, prochází Velkou Británií, stále se zvyšuje a zvyšuje, dokud nedosáhne svého ideálního cíle v Americe.

Nyní si nejen přeji vzdát hold Američanům, ale ráda bych se také dozvěděla důvod, proč si vás američtí muži tak ctí, sestry.

Zdá se mi, že důvod není jen v dobrotě srdce vašich bratří, o čemž nepochybuji, ale musí ve vás být především hlavní důvod, a to je ten samý důvod, který mě přivedl sem.

Pocházím ze samého srdce Evropy, z Československa. Československé ženy jsou slovanské ženy a zároveň Evropanky. Nemohly jsme si pomoci, protože jsme byly ovlivněny evropskou kulturou.

Ráda bych vám řekla něco o našich ženách. V mé vlastní zemi ženy hrály velkou roli. Právě na úsvitu naší historie, asi před tisícem let, jsme měli na svém trůnu velkou královnu, která byla slavná jako velmi spravedlivý vládce. Zvláště chudí v ní našli dobrého přítele.

Jeden z našich velkých králů se oženil s docela obyčejnou vesnickou dívkou kvůli bohatství její mysli a duše a jejímu okouzujícímu vzhledu. Stala se matkou jednoho z našich nejlepších králů.

Matka největšího Čecha, jaký kdy žil, Jana Husa, byla jednou z nejlepších matek na světě.

Ve velkém oblaku mučedníků září zvláštním světlem sedmadvacet českých šlechticů, kteří byli kvůli své víře posláni na popravu římskokatolickým Rakouskem, a hrdinství těchto mužů silně podporovaly

jejich manželky. Historie říká, že ani jedna z těchto manželek se nepokusila oslabit víru jejího manžela, aby mu zachránila život.

Husitské ženy byly známé jako velké hrdinky v bitvách, ale proslavily se zejména hlubokým poznáním Bible. České přísloví „Husitská žena zná svou Bibli lépe než římskokatolický kněz“ mělo své počátky v této době.

Československá žena nyní nese válečné břemeno hrdinsky. Mateřství je mezinárodní. Proto vás bude zajímat, co matky v naší zemi udělaly, aby zachránily své rodiny.

Daly vlastní životy za své děti. Stály hodiny a hodiny v chladu, dešti a sněhu před pekárny a potravinovými obchody, aby dostali jídlo pro své hladovějící miláčky doma. Některé jídlo ukradli. Některé nemohly a nechtěly krást, a tak prodali poslední kusy šatů, které měly, a koupily si chleba. Ukázalo se, že jsou hodné žen minulosti.

THE HOUSE IN PRAGUE WHERE THE BAPTIST CHURCH FIRST MET. AS DESCRIBED IN OCTOBER "MISSIONS"

Dům v Praze, kde se baptistický sbor poprvé setkal

V našich sborech samozřejmě ženy tvoří většinu členů. Na mnoha místech musí být kazatelkami, vedoucími sborů, učitelkami nedělní školy a dělat ve sboru všechno.

Dříve Rakousko neupřednostňovalo ženy pracující; a tak, s výjimkou několika silných žen, které měly odvahu jít vlastní cestou i přes veřejnou nepřítel, byla aktivita žen omezena na takzvané charitativní čaje, zahradní slavnosti, zábavy a veřejné rozdělování dárek – při těchto příležitostech si dámy z

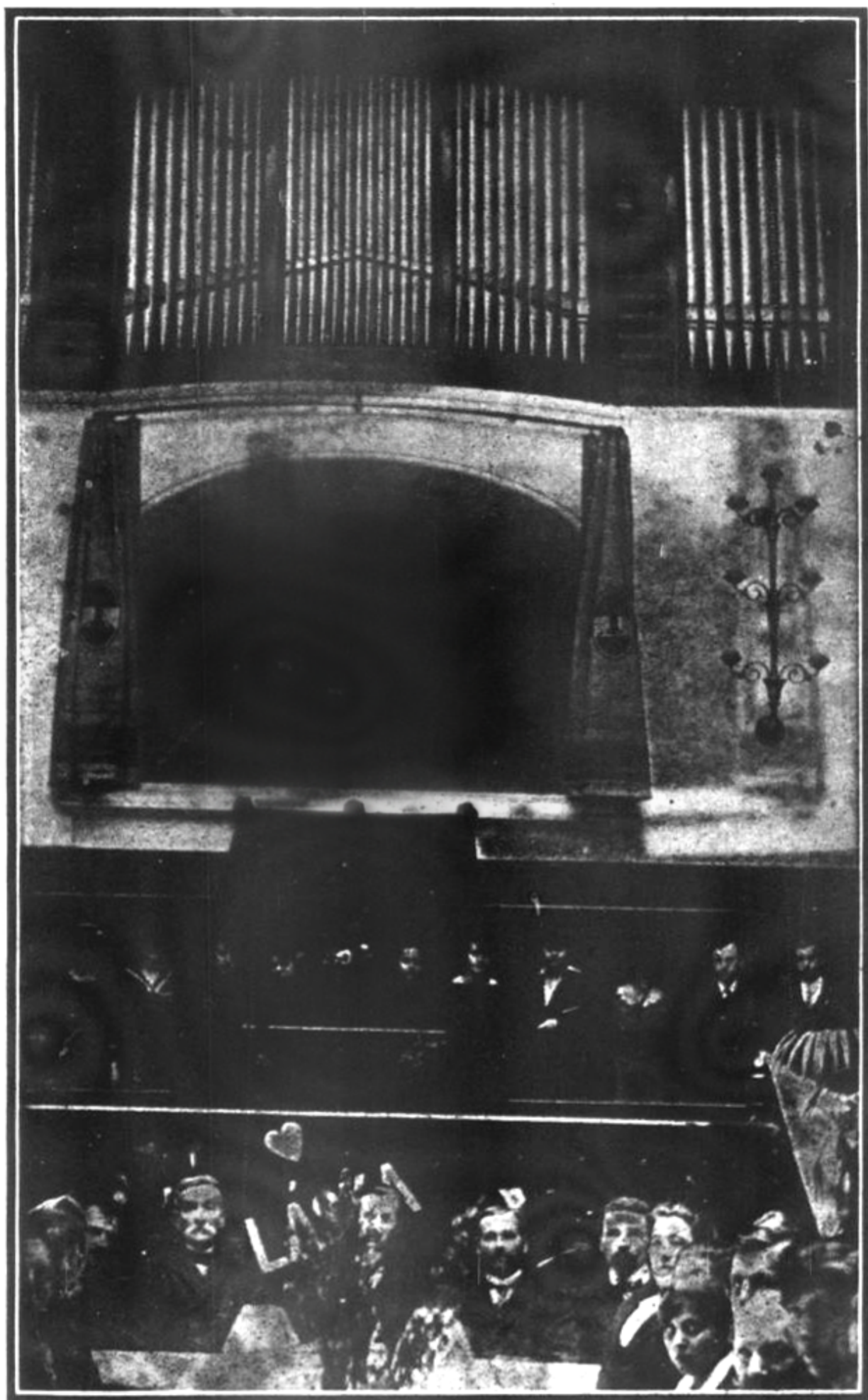
„nejlepších rodin“ nechaly příjemci dárků políbit ruce – a to bylo téměř vše.

Vážné ženy se vyhýbaly vstupu do tohoto druhu práce. Duch povstání proti Rakousku přivedl život do stagnace. Ženy přestaly být pasivní. Kvůli dobré věci se buď připojily k mužům, nebo je pozvaly ke spolupráci s ženami, nebo v případě potřeby pracovaly samy. A práce bylo mnoho!

Válka zanechala v naší zemi materiální a intelektuální utrpení. Hlad a morální útlak dohnaly muže ke zlodějství a zločinu; ženy a dívky k prostituci. Děti byly chudí chudáčci, podvyživené, tuberkulózní, skrofulující, rachitické a trpěly morálními chorobami. Rozpojení rodin, nechuť k práci a naprostá morální a náboženská lhostejnost byly důsledky války.

Československý červený kříž a neformální charita laskavého českého lidu dokázaly mnohé.

Československá podpůrná práce (The Czechoslovak Relief Work), zahájená americkou iniciativou, pokračuje s vynikajícími výsledky československých žen.

Interiér baptistického sboru v Praze na Královských Vinohradech v roce 1921.

Baptistické sbory byly v této době velmi aktivní. Každý člen musel být misionář. Naše setkání pro mladé a zejména naše nedělení školy byly slunná místa štěstí. Je mnoho mladých Čechů, kteří neměli kam jít, ale kteří nyní nacházejí v našem sboru dům světla, teplé místo k sezení, šťastné, laskavé tváře a velmi často dobrý šálek čaje.

MISSIONS

REFUGEES IN CZECHOSLOVAKIA, SHOWING THE PITIFUL CONDITIONS

Uprchlíci v Československu, ukázka jejich bídne situace.

Když hlad a utrpení byly nejstrašnější, náš Podpůrný výbor měl to největší štěstí, že dostal od našich amerických a anglických bratrů dary k rozdělení mezi nejchudší z chudých. Nyní máme navštěvující pečovatelku, mladou dívku kolem dvaceti let, která dělá tu nejpožehnanější práci. Před odjezdem do Ameriky jsem s ní strávila šťastný den mezi nejchudšími lidmi v pražských slumech.

HOUSE BUILT BY REFUGEES

Dům postavený uprchlíky. Prchají celé rodiny.

Navštívily jsme asi dvacet domů bídy a opuštěnosti a ten samý den jsem se rozhodla jet do Ameriky a povědět vám všechno, co jsem viděla. Ale teď vám to nemohu říct. Je to příliš bolestivé. Nedokážu vám popsat všechny ty bolavé nohy matek, ty chorobně vyhlížející děti, ty hladové školáky přicházející ze školy do studených kuchyní, kde na ně nečeká nic jiného než ohniště bez ohně.

TEMPORARY HUT BUILT BY WAR REFUGEES

Dočasná chatrč postavená válečnými uprchlíky.

Ale co žádám, je toto: Pošlete nám prosím laického lékařského misionáře nebo zdravotní sestru, která by vedla tuto práci navštěvujících sester. Vezměte naše inteligentní mladé dívky na vaše dobré

americké vysoké školy a naučte je pracovat mezi chudými a po několika letech je pošlete pracovat zpět do Československa.

Některé z nádherných dívek v našem sboru by chtěly studovat v Praze na Sociální střední škole pro dívky, ale nemají peníze.

Potřebujeme pracovníky, ale jen dobře vzdělaný pracovník může být v Československu platný. Jen ti nejlepší pracovníci jsou dost dobří pro tuto zemi.

Nyní je čas udělat pro Československo maximum. Z velkého počtu lidí, kteří opustili římskokatolickou církev, se mnoho přidalo k protestantským církvím, ale „mnoho dalších neví, kam jít“. Jsou bez vyznání víry, přesto není Čech nikdy bez náboženství šťastný.

Český problém je náboženským problémem a principy baptistů jsou české přirozenosti velmi sympatické. Kdyby naše navštěvující sestry mohly nyní navštívit všechny rodiny bez církve byl by náš zisk skvělý, ale co může jedna dvacetiletá dívka udělat pro tolik míst?

Existuje Slovensko, Morava a Čechy se sedmdesáti pěti baptistickými kazatelskými stanicemi a nedělními školami. Máme vlastní měsíční časopis Nedělní školy, což je velká pomoc.

Jsme chudí, je nás jen pár, ale máme misionářského ducha a jsme plní důvěry v budoucnost.

A GROUP OF THE BAPTIST WORKERS AT PRAGUE, INDICATING THE CALIBRE AND CHARACTER OF THE PEOPLE ENGAGED IN THE PROTESTANT CAUSE IN CZECHOSLOVAKIA

Skupina baptistických pracovníků v Praze, ukázka významu a charakteru lidí, kteří jsou zapojeni do protestantské věci v Československu v roce 1921.

Nyní, moje drahé sestry, velcí lidé mají velká srdce. Já jsem si jistá, že Američanky mají velké srdce, a nebude těžké najít ve velkém americkém srdci malý koutek pro vaše malé československé sestry.

Ale slibujeme vám, že pokud nás vpustíte do svého srdce, že ho nikdy neopustíme.

Potřebujeme vás, drahé sestry. Zvedněte naše slabé ruce svými silnými pažemi a já jsem si jistá, že americké a československé ženy mohou společně udělat velké věci pro Boží království.

Lydia Kolátorová

Zdroj:

časopis *MISSIONS*, prosinec 1921, str. 592 – 595

Štěpán Křivánek

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté – Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Síť víry](#)